

[Niels Pedersen.]

med hensyn til papirafgiften, der for avis-papir er en brøkdæl af det, der skal betales for indpakkingspapir og papir til bøger. Jeg tror, at når gamle og unge skal op med ekstra betaling for afsendelse af deres breve, vil de blive vakt til eftertanke, og når erhvervslivet får højere portoudgifter, vil det virke vare-fordyrende, hvad der igen vil indvirke på pristallet, og vi har altså skruen uden ende.

Jeg vil foreslå den højtærede minister for offentlige arbejder, at postvæsenet i stedet for forøgede udgifter til nye frimærker anskaffer et stempel, der forestiller en mælkeflaske, og med teksten: „+ 5 øre ekstra til billiggørelse af mælk“, og så stempler man frimærker og breve med det i lighed med de kendte sætninger: Hold ferie ved Aarhusbugten! Drik Enighedens mælk! o. s. v.

Når aviserne så bekendtgør, at man på grund af billiggørelse af mælken er nødt til at forhøje abonnementspriserne, tror jeg, folk vil forbaus over, at de to ting har noget med hinanden at gøre, og man vil anse det for noget af den højere reguladetri i planøkonomien. Men jeg tror også, at man derved vil få øjnene op for, at der er galskab i planen, og at man vil søge at fremme et systemskifte.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var også betænkelig ved forhøjelsen af avispor-toen, og jeg tror, at man ligeledes fra pres-sens side vil møde megen modstand derimod.

Men der er også andre kredse, der vil protestere derimod. Dansk Reklameforening har udsendt en udtalelse, hvori det hedder — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Efter forbundets opfattelse må post-væsenet betragtes som en naturlig service, der fra samfundet ydes dets borgere og dets erhvervsliv. At gøre en sådan opgave til et skatteobjekt er efter forbundets op-fattelse ikke blot irrationelt, men også et brud med de principper, der bør være grundlaget for statsdrift på områder af betydning for samfundet og erhvervs-livet.“

Jeg kan fuldtud slutte mig til denne betragtning.

Da det foreliggende lovforslag bør have længere tid til behandling, end der kan blive mulighed for nu, vil jeg henstille til den højtærede minister for offentlige arbejder, at det trækkes tilbage, og inden den højtærede minister kommer igen med lignende forslag, vil jeg foreslå, at der foretages en undersø-gelse af, om der ikke tiltrænges en rationa-lisering af de pågældende etater. Det bør undersøges, om de drives efter samme prin-cipper angående arbejdsgang, løn- og pen-

sionsforhold o. lign., som man er nødt til at anlægge i private virksomheder for at kunne klare sig. Jeg tror, at en sådan undersøgelse, hvor den højtærede minister bistås af er-farne forretningsfolk og uddannede rationa-liseringsekspertter, vil give et så godt resul-tat, at forslag som det foreliggende vil und-gås, og den højtærede minister ville blive en rigtig minister for offentlige arbejder, som også min gruppe kunne samvirke med.

Men fastholder den højtærede minister sit forslag og søger at få det gennemført i den korte tid, der er tilbage af indeværende samling, kan jeg kun overfor den højtærede minister fremhæve min gruppes betænke-ligheder og vor modstand mod dets ophøjelse til lov.

Alfred Jensen: Jeg kan — ligesom ord-føreren for det socialdemokratiske parti — meddele, at min gruppe heller ikke har haft tid til at se på lovforslaget i enkeltheder og derfor heller ikke har taget stilling til disse. Dog behøver jeg ikke at vente med at ud-tale, hvad vor stilling er, indtil et møde har fundet sted, hvor vi kan se på enkelt-hederne, og det alene af den grund, at det forslag, der foreligger for os, jo er resultat af det trekantede forlig, som vi er modstan-dere af, og som jeg forstår at det socialde-mokratiske parti også er modstander af. Ikke desto mindre kunne dette parti for-leden af principielle grunde ikke stemme for et ændringsforslag, der tjente til at afsvække virkningerne af det trekantede forlig.

Jeg har ikke nogen vaskelighed ved at give udtryk for vor stilling til dette lovforslag. Vi godkender ikke det, der er hoved-begrundelsen for de forhøjelser, her foreslås af post- og telegramtaksterne. Vi kan nemlig ikke gå ind for at betragte postvæsenet som en virksomhed, der skal drives efter forret-ningsmæssige principper og give overskud. Det er rigtigt, som det er sagt heroppefra, at postvæsenet i nogen grad virker som en skattekilde, og der er det ved posttaksterne som ved adskillige andre foranstaltninger, at de hviler ikke lige tungt på alle dele af befolkningen; de, der har dårligst råd til at betale, kommer til at betale mest. Derfor nærer vi ingen betænkelighed ved, at post-væsenet ikke giver overskud, og vi ville heller ikke være betænkelige ved, om det skulle give underskud, for vi betragter det som rimeligt, at skatteyderne med de store indtægter ad den vej kommer til at betale en del af omkostningerne ved postbesør-gelsen og telegramudsendelserne. Men selv-om man anlægger forretningsmæssige syns-punkter, forstår jeg ikke, at der skulle være